

Nedningsmidlerne fra et social-politisk Stikbrud.

og holdt paa Dansk og Engelsk i Omaha, Nebr. 1ste og 2den Aug. 1893.

Af Christian Michelsen.

(Fortsat.)

men, denne dejlige Frugt, som er saa nærende, velsmagende og sund, er som umulig for Arbejdsmændene at nyde; han kan ikke saa den; denne saa Frugt er blevet ham for dyr. Hvem er det, der tager denne ujorskamme? De Handlende tage Broderparten og Jernbanerne tage Røverparten. Nomed Co., Gal. selge Farmerne deres Kirsebær for 3 Gents Pundet; Southern Pacific Banen faar sat i dem og blot transporterer dem ned Angeles, da sigte de til 12½ Gts. Pundet.

Jeg rejste i Washington blev jeg fortalt om den uhyre Mangde Lax, der i Columbia Floden og Puget Sound. Der har man en saadan Mangde, at Fiserne kan staa dem ved at sælge dem for 3—5 Gents Pundet. Men samme Fis kommer ned til os i Syd-California, maa vi betale 25 Gts.

Hvem kan undre sig over, at Arbejdsmændene saa godt som altid er

saa velsmagende, sunde og nærende Godemidler, naar de i den Grad strus-

Prisen?

En brande de dejlige Skove i Oregon og Washington; Treer, der er fra

ind i Toermal og fra 100—300 fod i Højde. Denne Landets Rigdom

i Bog. Hvorfor? Jo, Treer har lidt eller ingen Verdi der, der er saa

meget af det; men imidlertid bo Holt i Huse (om Forladelse, jeg mente)

lævet af Grasstrøm ubd i den vestlige Nebraska og paa mange Steder i S.

af Mangel paa det dejlige Commer, som brandes i hine Gne. Minne-

en stor Skov. Jeg hørte igjennem en saadan, der var 143 Mile lang; men

et maal Befolkingen i Nabostaten S. Dakota brunde Ho, medens Min-

folks Kreaturer dode forstige Vinter i stort Antal af Mangel paa Ho;

at det hed sig; der kunde ikke betale sig, at transporter Høst fra Dakota

tille Køerne i Minnesota fra Døden, ejheller at bringe Brandet tilbage.

Hvad Mage til Tilstande? Medens Folk bo i usle Stuer lavet af gamle

umslander, hvori de stundom fryse ihjel om Vinteren, saa brænde vi Slo-

vaade kunde give os Varme og lave gode Huse.

Det betaler sig bedre at brænde Høst i en Stat og lade Køerne do af Sult i

en jeg forrige Sommer rejste gennem Wyoming og saa de torre, øde Slets-

at det mig ind, at Høst vist var dyrt; jeg spurgte Beboerne om Prisen, og

gav mig, at det kostede fra \$16—\$30 pr. Ton. Dagen efter kom jeg

i Nabostaten Nebraska, her saa jeg en Uendelighed af Høstafslag; jeg spurgte

Prisen paa Ho, og man fortalte mig, at det var vred fra \$2—\$3 pr.

Hvorfor var det saa dyrt i Nabostaten? Hordi Jernbane-Gjerne ville være

over mange Gange, og det kunde ikke blive i en Høst, uden de plyndre

a Hovedlandevejene.

Nebraska og S. Dakota kunde jeg høje Kør for \$5—\$8 Sykkel. I Syd-

nia koste de fra \$50—\$75 Sykkel.

og jeg pørges Et det ikke Jernbanekorporationerne i Sædeleshed, som ubarm-

og haardnakket sætte sig op mod hele Samfundet som om det var deres Ops-

ruinere Alt?

at blive understøttet og beskyttet i deres Røveri, give de ca. \$15,000,000

til Landets mest raptunge, karsteløse Procuratorer. U. P.'s Proku-

rsingtor alene faar \$20,000 om Aaret fra sit Compagni og er tilladt

at paa Compagniets Negning alle de Penge, der er nødvendige for at be-

trede Røversystem.

on har imod at Neggeringen skulde eje Landets Hovedlandeveje, og Nogel-

driglig Mine, at det vilde være Paternalisme. Jeg siger: at siden Men-

nu i Hele er et saa hjælpeligt, stakkels Vest, at det er viligt til at bare

Byde, som legges paa dets Ralle, at det ikke selo vil haandhave sine med-

enighed og vaage over dem, da for Knivernes og Borneenes Skyld og

understuet Menneskeheds Skyld, lad os faa Paternalisme istedetfor Rødry-

der, der er, hvad vort nuværende, løbselflytende Transportwæsen er.

at Landet for Øjeblikket er fuldt af arbejdsgodtige Mand, der ere

ne til Lediggang, og at disse ledige Mennesker ere på jætne, hungri-

gmæle midt i Overslodigheden!!!

af Nedningsmidlerne fra den truende Undegang er dette: at fol-

eje Transportmidlerne! Var dette tilfældet nu, saa kunde vi trans-

portere alt overstøttet og bestykket i deres Røveri, der rejse, saaledes gjore de

til Landets poch Håndlende, hvorved de gjor det uanligt for dem, der ikke begunstiges,

at konkurrere med dem, der saa deres Vare transporteret for det Halve.

Paa Pacific Kysten har den Southern Pacific vist, hvilken uretfærdig, tyra-

nist Magt, den kan udøve mod Folket. Jeg skal anfore et Eksempl paa deres

Røver-Træk. Den sædvanlige pris for at transportere en Banevogn med Høede

fra Bakersfield til San Francisco er \$49; men saa træf det sig, at et firma byg-

gede en Melmølle i Bakersfield og begyndte at sende Mel til San Francisco; og

sjæblikkelig steg Prisen fra \$49 til \$200 pr. Bognladning. Opgaven var at ruines

re Melmøllen, saa Jernbanekompagniet kunde vedblive at høre Høde til San

Francisco for at blive malet og dermed høre Mel tilbage igen og paa den Ma-

de høde dobbelt fragt. Desom dette ikke er Røver-Træk i Ordet fulde Betyd-

ning, saa ved jeg ikke hvad et.

Jeg har endnu et Eksempl at meddele Dem, som viser, hørledes Jernba-

nerne træffet Høf op. En af mine Bekendte, en Murer, rejste fra Los Angeles

til Byen Williams i Arizona for at arbejde; men det varede ikke længe, thi Gemen-

ten blev dem for dyrt. Prisen gik op paa denne Maade: Ugaget hoer Tonde Ge-

ment, som blev fabrikteret i England og ført over fra Søen nedenom Sydamer-

rikas Sydspids Caphorn og bragt op til San Diego, Calif. for kun \$3½ i Ind-

sjø og den lange Transport, saa sieg den pludselig til \$11 pr. Tonne, fordi

Southern Pacific sik sat i den og transporterered den blot 600 Mile.

Medens man maa inbromme Jernbanernes store Betydning for de ubehoede

Egnes Opdyrkelse; deres Vigthold for Handelen, der har gjort et ubestrigeligt

Opvinding i høje vor Kultur og vil i Fremtiden udtvivl vase sig, at være en af de

største og vigtigste Opfindelser for Menneskeslagten, saa maa ethvert tankende

Menneske erkende, naar man tager den dominerende og ruinerende Indstighed i

Betræftning, som de udøve over hele Samfundet, at det kan ikke blive ved at gaa

saaledes meget længere. Vor Frihed og vore Menneskerettigheder staar paa Spil!

Medens der synges om Frihed, Bestand og folkelig Uafhængighed for os, saa er

det et Faktum, at Folket ere trælbundne og forarmede under vort nuværende Sam-

fundsystem.

Man jamte sig over Arbejder-Agitatorerne, at de prædike Revolution. Dette

er en fast Vestsydning; tværtimod, de advarer mod en Revolution, som Jernbanekor-

porationerne, Kubaronerne, Fabrikterne og andre Monopolister.

Tank for et Øjeblik over hvor urimeligt og unødvendigt det er for et Par

Millioner Mennesker at gaa ledige, hvilket er ensbetydende med at være nøblidende,

i et Land med saa umaabelige Rigdomskilder som dette!

I Tusinder Hjem i Østens Fabrikterne har Folk ikke ejet, medens det paa

Nebraskas Sletter kun kostet 1 Cent Pundet levende Vægt. I Pennsylvania døde

Folk denne afvigte Winter af Mangel paa den Høde, som i Dakota kun kostede 50

Cent pr. Bushel. Arviserne meddelede os, at Folk fros ihjel i Dakota sidste Win-

ter; intet Under, thi jeg saa dem syre med torret Kogjønning sidste Høsteaar, me-

dens Minerne er fulde af Kul; men vores almægtige Kubaroner, som synes at ej

Jorden og al dens Hylde have forseglet dens Abninger og tillade ikke mere at bli-

ve udgravet end saa meget, saa de kunne kære Prisen op til det allerhøjeste, hvad

enten Folk fryse ihjel eller ej, det brude de dem ikke om. Se, saaledes høve de hele

Folkes Skæbne i deres Haand.

Fattige Farmere paabrage sig Sygdomme, og tusinber gaa aarlaat i en tidlig

Grav, fordi de ikke har de Skørter, de Træjer og de Buxer, der paa Fabrikken fun-

ner egen sin Vane, saa De maa kunde se, at af alle Samfundsonder, som

er der i Folket, er den ingen større end det, at Landets Baner, som væsenligt

er Folket, paa Folket egnet Land og for Folkes Midler, blev overgivet

til andre, der ikke har det, hvilket er et skæbne, hvilket er et skæbne.

Men ikke at vise vor røgalt Samfundsstibet styres:

at jeg paa Banen gennem Wyoming, hvor der fundes en Vinje, da

betale 5 Gents pr. Mil. Der ser man Eneretten, som viser Kuir og

sig af Situationen. Naar jeg er her nebe i Mellem-Staterne eller i de

Stater, kan jeg høre for 3 Gents Milen; thi der er flere Linjer.

Belgien, som har et af de bedste Banesystemer i Verden; men som ejes af

der hører man for 1 Cent Milen. Var jeg i Australien, hvor Banerne

ejes af Staten, da kunde jeg høre 1000 Mil for \$6½ eller for lidt over

2 Mil. Det er et skæbne, hvilket er et skæbne.

og vi lignende kan figes om de danske Statsbaner. Der kunde ikke

at give Land bort i Danmark for at faa bygget Baner; Nej, tværtimod!

har gennemgaaende betalt 1000 Kr. pr. Tonne Land for at faa Væg til at

gaa over alle deres „ties,” Skinner og øvrige Materialer fra Udlan-

timod her saa vore Banekorporationer deres „ties” for at hugge dem og

for at udgrave det. Trods alt dette kan det betale sig derover at transpor-

te det til 1½ a 2 Gents Milen.

Gæller at vise Dem det store Misforhold, som eksisterer her i Amerika,

anerne ejes af Privatmænd, overfor andre Steder, hvor Staten selv byg-

ger egen sin Vane, saa De maa kunde se, at af alle Samfundsonder, som

er der i Folket, er den ingen større end det, at Folkes Baner, som væsenligt

er Folket, paa Folket egnet Land og for Folkes Midler, blev overgivet

til andre, der ikke har det, hvilket er et skæbne.

Under Prof. Fillmore's Administration filde Ban-

nerne 8,000,000 Akers Land. Under Prof. Pierce filde Ban-

nerne 10,000,000 Akers Land. Under Prof. Grant filde Ban-

nerne 12,000,000 Akers Land. Under Prof. Hayes filde Ban-

nerne 14,000,000 Akers Land. Under Prof. Garfield filde Ban-

nerne 16,000,000 Akers Land. Under Prof. Arthur filde Ban-

nerne 18,000,000 Akers Land. Under Prof. Roosevelt filde Ban-

nerne 20,000,000 Akers Land. Under Prof. Taft filde Ban-

nerne 22,000,000 Akers Land. Under Prof. Wilson filde Ban-